

کانی‌شناسی، خواص تکنولوژیکی و کاربردهای صنعتی ذخایر کائولن در مناطق نیوشت و کبودکمر، شمال باختر ساوه، استان مرکزی

شیرین فتاحی^{۱*}، علی اصغر کلاگری^۱، علی عابدینی^۲، سید حسن طباطبایی^۳، مهین منصوری اصفهانی^۳

۱- گروه علوم زمین، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز، تبریز، کد پستی ۵۱۶۶۴

۲- گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، کد پستی ۵۷۱۷۳

۳- دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، کد پستی ۱۴۵۶۱

(دستیابی: ۹۵/۷/۲۲، نسخه نهایی: ۹۵/۱۰/۲۸)

چکیده: ذخایر کائولن نیوشت و کبود کمر، در فاصله ۲۵ کیلومتری شمال باختر ساوه، استان مرکزی واقع گردیده‌اند. مشاهدات صحرایی و بررسی‌های سنگنگاری نشان می‌دهند که این ذخایر از نظر ژنتیکی محصول دگرسانی سنگ‌های آذرینی مثل آندزی- بازالت، تراکی آندزیت و توف آندزیتی به سن اوسن بالایی هستند. در این پژوهش، خواص فیزیکی، شیمیایی و کانی‌شناسی ذخایر کائولن نیوشت و کبود کمر از نظر کاربردهای صنعتی مورد بررسی قرار گرفته‌اند. بر اساس بررسی‌های کانی‌شناسی، کوارتز، کائولینیت، هالویزیت، موسکوویت- ایلیت، مونتموریلونیت، پیروفیلیت، پلازیوکلاز، هماتیت، گوتیت، آکرمانیت، آلونیت و یا ناتروآلونیت و تالک کانی‌های تشکیل دهنده این دو ذخیره هستند. بررسی‌های بیشتر در مناطق مورد بررسی نشان داد که خاک‌های رس کائولینیتی این دو گستره بیشتر دارای رنگ پخت در گستره طوسی تا سفید شیری هستند. بررسی پارامترهایی نظیر قدرت جذب آب، مقاومت خشک، انقباض پخت، بازده پائین دمایی و مقادیر اکسیدهای اصلی آشکار می‌کنند که کائولن‌های نیوشت و کبودکمر شرایط استاندارد مناسبی را برای استفاده در صنایع سرامیک (کف و دیواره) دارا بوده هر چند کاربرد آنها در سایر صنایع، نیاز به فرآوری بیشتر دارد.

واژه‌های کلیدی: کائولن؛ فلدسپار؛ دگرسانی؛ صنایع سرامیک؛ نیوشت؛ کبودکمر؛ ساوه.

کانی‌ها شامل صنایع سرامیک، ظروف چینی، کاغذسازی و غیره هستند.

در شمال باختر شهرستان ساوه (استان مرکزی) پتانسیل- های بسیار خوبی از ذخایر کائولن وجود دارد. معادن کائولن نیوشت و کبود کمر از جمله این ذخایر هستند که هم اکنون در حال بهره‌برداری بوده و براساس بررسی‌های انجام شده به ترتیب دارای ذخیره‌ای بالغ بر ۰/۵۴ و ۰/۵۷ میلیون تن هستند. علیرغم بررسی‌های تفضیلی روی ذخایر کائولن و مصارف صنعتی آنها در نقاط مختلف دنیا [۳،۴] و به ویژه ایران

مقدمه

کائولن از نظر صنعتی به رس‌هایی گفته می‌شود که حاوی مقدار زیادی کانی کائولینیت و مقادیر کمتری کانی دیکیت، ناکریت، و هالویزیت است. حضور ناخالصی‌هایی همچون فلدسپار، میکا، و مونتموریلونیت، سبب ایجاد خصوصیات فیزیکی و شیمیایی متفاوت در ذخایر مختلف کائولن می‌شود. ویژگی‌های رس‌های مورد استفاده در صنعت سرامیک عبارتند از: پلاستیسیته (که سبب تسهیل شکل‌گیری بدنه می‌شوند)، شیمی، ترکیب کانیایی، ویژگی‌های گرمایی، دیرگذاری و مقاومت مکانیکی بعد از پخت [۱،۲]. صنایع مصرف کننده این

رنگ، چگالی و سختی انجام شده است. کلیه نمونه ها از عمق ۵ متری موجود در سینه کارها برداشت شده‌اند. شناسایی مشخصه‌های اصلی سنگ‌شناسی با تهیه و بررسی سنگنگاری تعداد ۳ مقطع نازک از ماده معدنی و واحدهای درونگیر در دانشگاه اصفهان و انجام پراش پرتو ایکس (XRD) تعداد دو نمونه در آزمایشگاه کان پژوهه تهران صورت گرفته است. همچنین، برای تعیین ترکیب شیمیایی نمونه‌های کائولن مورد بررسی، مبادرت به انجام آنالیز ۱۰ نمونه به روش XRF (برای تعیین مقادیر عنصر اصلی) در آزمایشگاه شرکت‌های زرآما و کان پژوهه شده است. نتایج آنالیزهای شیمیایی در جدول (۱) به همراه طول و عرض جغرافیایی نمونه‌های مطالعاتی ارائه و با میزان استاندارد ایران، ECC [۱۲] و صنایع مختلف مقایسه شده است (جدول ۲).

[۱۲-۵]، تاکنون هیچ گونه بررسی علمی خاصی روی ذخایر کائولن نیوشت و کبود کمر (۲۵ کیلومتری شمال باختر ساوه، استان مرکزی) صورت نگرفته است. در این پژوهش، سعی شده است که اطلاعات نسبتاً جامعی از ویژگی‌های کانی‌شناسی، خواص فنی و مصارف صنعتی این دو ذخیره ارائه شود.

روش بررسی

بررسی سنگ‌های کائولینیتی ذخایر نیوشت و کبودکمر و واحدهای سنگی همراه در دو بخش صحرایی و آزمایشگاهی انجام شده است. در بخش صحرایی، پیمایش‌هایی جهت بررسی تشکیلات زمین‌شناسی موجود، شکل ذخایر و نحوه ارتباط آن با سنگ‌های درونگیر و ویژگی‌های انواع کائولینیت و فلدسپارهای موجود صورت گرفته است. نمونه‌برداری از نمونه‌های کائولن بر اساس تغییرات در ویژگی‌های فیزیکی نظری

جدول ۱ مقادیر عناصر اصلی در نمونه‌های مورد بررسی در شمال غرب ساوه به درصد وزنی (Wt%). n.d.= تعیین نشده.

Main name	Sample no	latitude	Longitude	SiO ₂	Al ₂ O ₃	BaO	CaO	Fe ₂ O ₃ (Total)	K ₂ O	MnO	MgO	Na ₂ O	P ₂ O ₅	SO ₃	TiO ₂	LOI
Nivasht	KN-111	۳۵°, ۰,۸°, ۳۱°۵۰'	۵۰°, ۱۴°, ۶۸,۶۳	۱۸,۶۴	۰,۰۱	۰,۹۳	۰,۰۸	۰,۸۷	۰,۰۱	۰,۲۱	۴,۲۹	۰,۱۸	۰,۰۷	۰,۸۲	۴,۳۱	
Nivasht	KN-112	۳۵°, ۰,۸°, ۴۴°۵۰'	۵۰°, ۲۴°, ۶۳,۸۴	۱۹,۵۲	nd	۰,۵۱	۴,۹۵	۱,۳۴	nd	۰,۲۷	۰,۴۳	۰,۲۱	۰,۱۳	۱,۲۶	۵,۵۷	
Nivasht	KN-132	۳۵°, ۰,۹°, ۱۰°۵۰'	۵۰°, ۱۴°, ۵۴,۴۴	۳۱,۹۰	۰,۰۳	۰,۸۹	۰,۴۶	۲,۶۷	nd	۰,۱۷	۳,۱۰	۰,۰۳	nd	۱,۲۷	۴,۹۳	
Nivasht	KN-133	۳۵°, ۰,۸°, ۳۹°۵۰'	۵۰°, ۱۴°, ۶۶,۹۱	۲۲,۱۲	۰,۰۱	۰,۲۸	۱,۳۳	۰,۹۲	nd	۰,۱۵	۱,۸۷	۰,۱۰	۰,۰۶	۰,۱۴	۳,۶۰	
Nivasht	KN-151	۳۵°, ۰,۸°, ۵۰°۵۰'	۵۰°, ۱۷°, ۵۲,۴۶	۲۲,۵۹	۰,۰۲	۰,۳۶	۲,۲۴	۰,۵۰	۰,۰۳	۰,۷۶	۰,۲۳	۰,۱۳	۰,۷۵	۱,۰۴	۱۳,۶۵	
Kabud	KS-221	۳۵°, ۲,۴°, ۳۵°۴۹°,۵۷'	۱۲°, ۷۰,۸۳	۱۹,۱۴	۰,۰۲	۰,۳۸	۰,۵۷	۰,۹۳	nd	۰,۱۳	۰,۶۳	۰,۲۶	۰,۹۱	۱,۳۳	۵,۵۲	
Kamar	KS-222	۳۵°, ۲,۵°, ۲۱°۴۹°,۵۵'	۲۳°, ۶۸,۳۹	۲۰,۲۲	nd	۱,۹۱	۰,۷۷	۱,۲۱	nd	۰,۳۴	۰,۲۶	nd	۰,۴۱	۱,۳۴	۴,۸۲	
Nivasht	FN-141	۳۵°, ۰,۹°, ۱۰°۵۰'	۵۰°, ۰,۴°, ۷۲,۴۹	۱۵,۸۸	nd	۰,۳۹	۰,۵۳	۲,۵۴	nd	۰,۵۹	۳,۲۷	۰,۱۱	۰,۰۴	۰,۵۲	۲,۴۳	
Nivasht	FN-142	۳۵°, ۰,۸°, ۴۰°۵۰'	۵۰°, ۰,۸°, ۷۱,۵۸	۱۶,۷۸	۰,۰۵	۰,۲۹	nd	۳,۲۸	۰,۰۵	۰,۳۸	۴,۷۸	۰,۰۷	nd	۰,۵۳	۱,۳۱	
Nivasht	FN-161	۳۵°, ۰,۸°, ۳۱°۵۰'	۵۰°, ۰,۸°, ۷۰,۶۳	۱۵,۱۲	nd	۲,۶۰	۰,۳۷	۱,۲۲	nd	۰,۱۲	۶,۰۰	۰,۰۷	nd	۰,۵۷	۳,۰۷	

جدول ۲ استاندارد کائولن در ایران، جهان و صنایع مختلف [۱۲] و مقایسه آن با کائولینیت‌های مورد بررسی در شمال باختر ساوه.

کائولینیت مطالعاتی سرامیک کف و پلاستیک سازی پوشش کاغذ پرکننده سرامیک-چینی شیشه استاندارد جهانی استاندارد ایران ECC	بدنه در شمال غرب ساوه
SiO ₂	۴۶,۵۰
TiO ₂	≤۰,۲
Al ₂ O ₃	≥۳۰
Fe ₂ O ₃	≤۱
CaO	۰,۲
MgO	۰,۳
K ₂ O	≤۲
Na ₂ O	≤۲
P ₂ O ₅	-
SO ₃	-
LOI	≤۴

تا ۷°، ۱۴°، ۰° طول شرقی و "۳۵°، ۰°، ۳°، ۳۵° تا ۵۰° عرض شمالی، در فاصله ۲۵ کیلومتری شمال باختر ساوه واقع است. این گستره بر اساس تقسیمات زمین‌ساختی ایران [۱۳]، بخشی از پهنه ایران مرکزی محسوب می‌شود (شکل ۱). گسل ساوه، مهمترین گسل موجود در نزدیکی ذخایر کاثولینیتی نیوشت و کبود کمر است. بارزترین واحدهای سنگی این منطقه به ترتیب قدیم به جدید شامل ماسه‌سنگ‌های ژوراسیک، توفهای آندزیتی- بازالتی (خاکستر تا لایپلی توف) با میان لایه‌هایی از گدازه آندزیتی به سن ائوسن بالایی، گدازه-های آندزیتی- بازالتی و تراکی آندزیت همراه با میان لایه‌هایی از توفهای آندزیتی به رنگ سبز تیره و قهقهه‌ای حاوی کاثولینیت به سن ائوسن بالایی، سنگ‌های آذرین درونی گرانیتی- گرانودیوریتی به همراه آهک، مارن، داسیت، آندزیت، بازالت و توفهای داسیتی به سن الیگوسن و رسوبات آبرفتی عهد حاضر (کواترنر) هستند [۱۴] (شکل ۲).

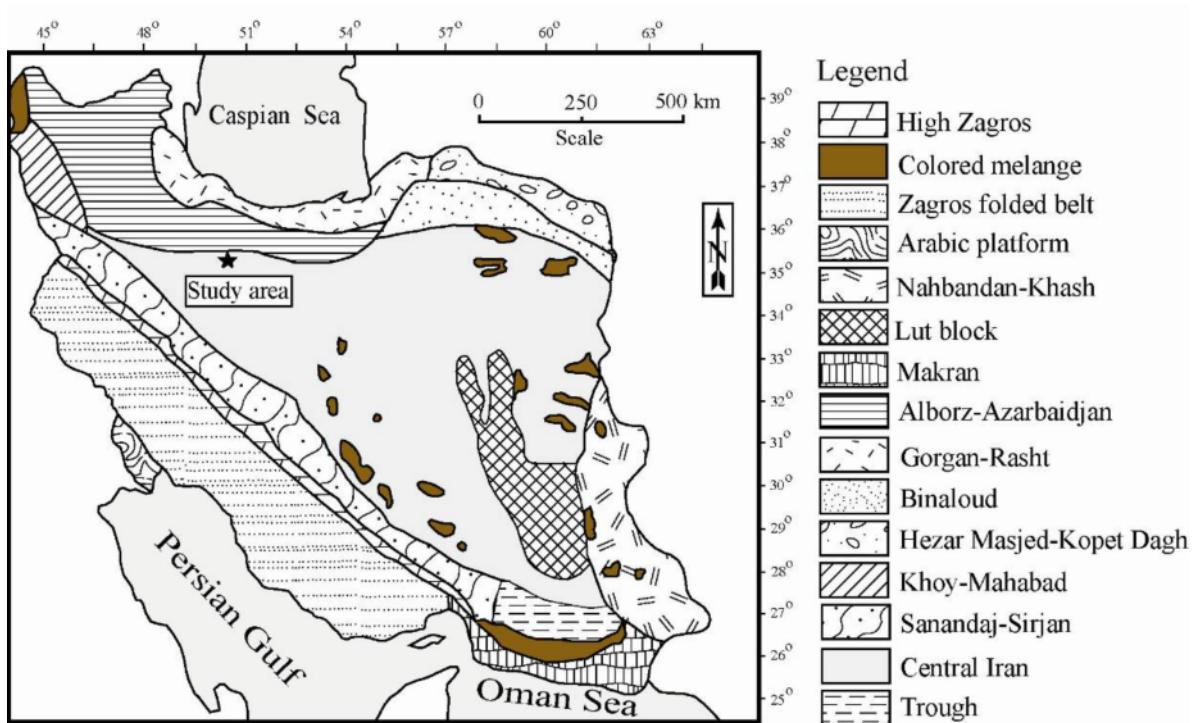
بررسی خواص فنی کائولینیت‌ها در دانشگاه آزاد میبد انجام گردیده است. در این کار پژوهشی، نخست حدود ۲۰ کیلوگرم سنگ معدن کائولن نیوشت و کبود کمر به طور مجزا برداشت و پس از خرد کردن و آسیاب نمودن با دستگاه‌های سنگ‌شکن فکی، آسیاب ساییشی و بال میل، با رعایت اصول نمونه‌برداری پودر شدند. سپس، بخشی از این نمونه‌ها با استفاده از پرس به صورت قالب‌های کوچکی در آمدند و ۸ عدد کاشی در ابعاد در حدود ۵cm در ۱۰cm تهیه گردید. همچنین جهت انجام بررسی‌های فنی، نمونه‌ها به میزان یک ساعت در دمای بیشینه ۱۱۷۳ درجه سانتی‌گراد پخته شدند. در این راستا، انقباض خشک، استحکام خشک، جذب آب، انقباض پخت، پرت گرمایی، رنگ بعد از پخت و ضریب انبساط گرمایی نمونه‌ها تعیین شدند که همگی در حدول ۳ ارائه شده‌اند.

بحث و بررسی

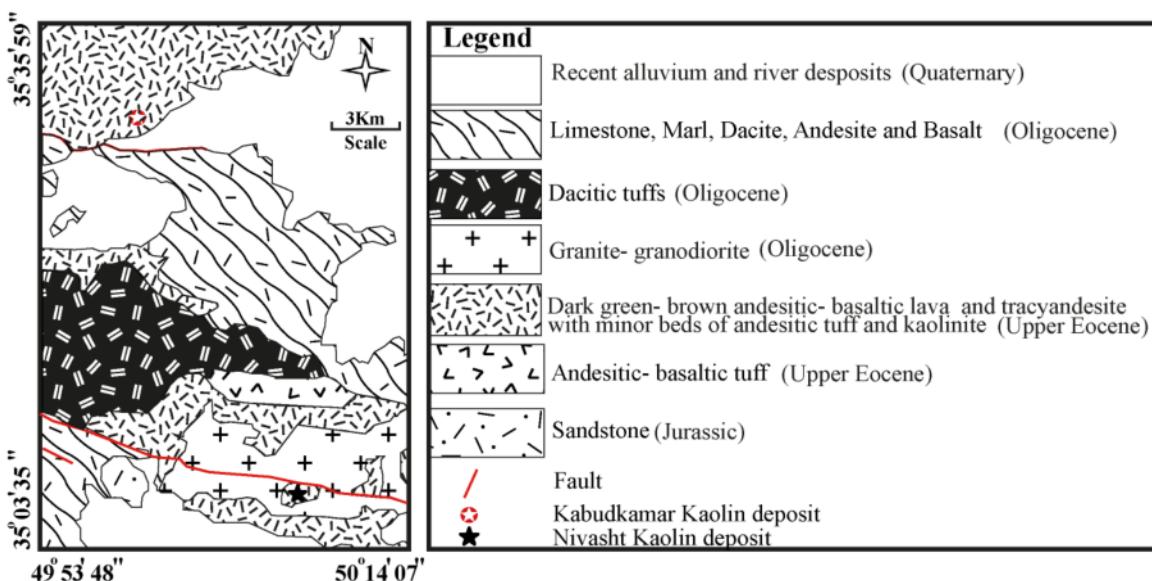
گستره مورد بررسی به مختصات جغرافیایی و

جدول ۳ خواص فنی نمونه‌های برداشت شده از گستره مورد بررسی.

ردیف	نام و نشانه	دستگیره (دقیقه)	دما کوئل (درجه)	قطع نوار	ویسکوزیتیر (میلیپتر)	زمان چرخش نسبت میل (دقیقه)	نوع درصد رانساز	زمان چرخش نسبت میل	درصد آب برای تهیه دفعات	صریعه ابسط گرمایی	تست استیپ	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	KN-111	Sample-No
۶۵	سیکل کووه	(دقیقه)	ستینکر (اد)	دما کوئل (درجه)	قطع نوار	ویسکوزیتیر (میلیپتر)	زمان چرخش نسبت میل	ناردن	درصد آب برای تهیه دفعات	صریعه ابسط گرمایی	تست استیپ	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۵۵/۱۱۶۵	KN-111
۶۵	استحکام خشک	ویسکوزیته دوغاب	دانسیته دوغاب	رسیست مشن	استحکام پیخت	استحکام پیخت	انقباض پخت	انقباض خشک	جذب آب	جذب خاک	رسیست اسید	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۵۵/۱۱۶۵	KN-112
۶۵	استحکام خشک	ویسکوزیته دوغاب	دانسیته دوغاب	رسیست مشن	استحکام پیخت	استحکام پیخت	انقباض پخت	انقباض خشک	جذب آب	جذب خاک	رسیست اسید	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۵۵/۱۱۶۵	KN-132
۶۵	استحکام خشک	ویسکوزیته دوغاب	دانسیته دوغاب	رسیست مشن	استحکام پیخت	استحکام پیخت	انقباض پخت	انقباض خشک	جذب آب	جذب خاک	رسیست اسید	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۵۵/۱۱۶۵	KN-151
۶۵	استحکام خشک	ویسکوزیته دوغاب	دانسیته دوغاب	رسیست مشن	استحکام پیخت	استحکام پیخت	انقباض پخت	انقباض خشک	جذب آب	جذب خاک	رسیست اسید	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۵۵/۱۱۶۵	KN-221
۶۵	استحکام خشک	ویسکوزیته دوغاب	دانسیته دوغاب	رسیست مشن	استحکام پیخت	استحکام پیخت	انقباض پخت	انقباض خشک	جذب آب	جذب خاک	رسیست اسید	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۵۵/۱۱۶۵	KN-222
۶۵	استحکام خشک	ویسکوزیته دوغاب	دانسیته دوغاب	رسیست مشن	استحکام پیخت	استحکام پیخت	انقباض پخت	انقباض خشک	جذب آب	جذب خاک	رسیست اسید	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۵۵/۱۱۶	FN-141
۶۵	استحکام خشک	ویسکوزیته دوغاب	دانسیته دوغاب	رسیست مشن	استحکام پیخت	استحکام پیخت	انقباض پخت	انقباض خشک	جذب آب	جذب خاک	رسیست اسید	رنگ قلول از پخت	رنگ بعد از پخت	صریعه ابسط گرمایی	درصد آب برای تهیه دفعات	ناردن	طوسی شیری	واکنش	ناردن	۱۱۶۲/۱۱۷۳	FN-142

شکل ۱ نقشه زمین‌شناسی پهنه ساختاری ایران [۱۳] و موقعیت منطقه مورد بررسی در آن.

شکل ۲ نقشه زمین‌شناسی محدوده مورد مطالعه. برگرفته از [۱۴] با اندکی تغییرات.

فوچانی تکامل و گسترش یافته و در برخی از قسمت‌ها توسط آبرفت‌های کواترنری پوشیده شده‌اند (شکل ۳ پ). پیمایش‌های صحرایی نشان می‌دهند که گسترش پهنه‌های کائولینیتی در نیوشت و کبود کمر بیشتر بر روی چندین گسل منطبق می‌باشند. به نظر می‌رسد آبگون‌های دگرسان کننده در راستای

از نظر جایگاه زمین‌شناسی، ذخایر کائولن در محدوده مورد مطالعه که مشتمل بر دو رخنمون کلی هستند، به صورت توده‌ای و عدسی شکل (شکل ۳ الف) و به رنگ‌های متنوع سفید (شکل ۳ ب و پ)، سفید شیری، طوسی کم رنگ، کرم و قرمز (شکل ۳ ت)، در توف‌ها، آندزیت‌ها و تراکی آندزیت‌های انواع

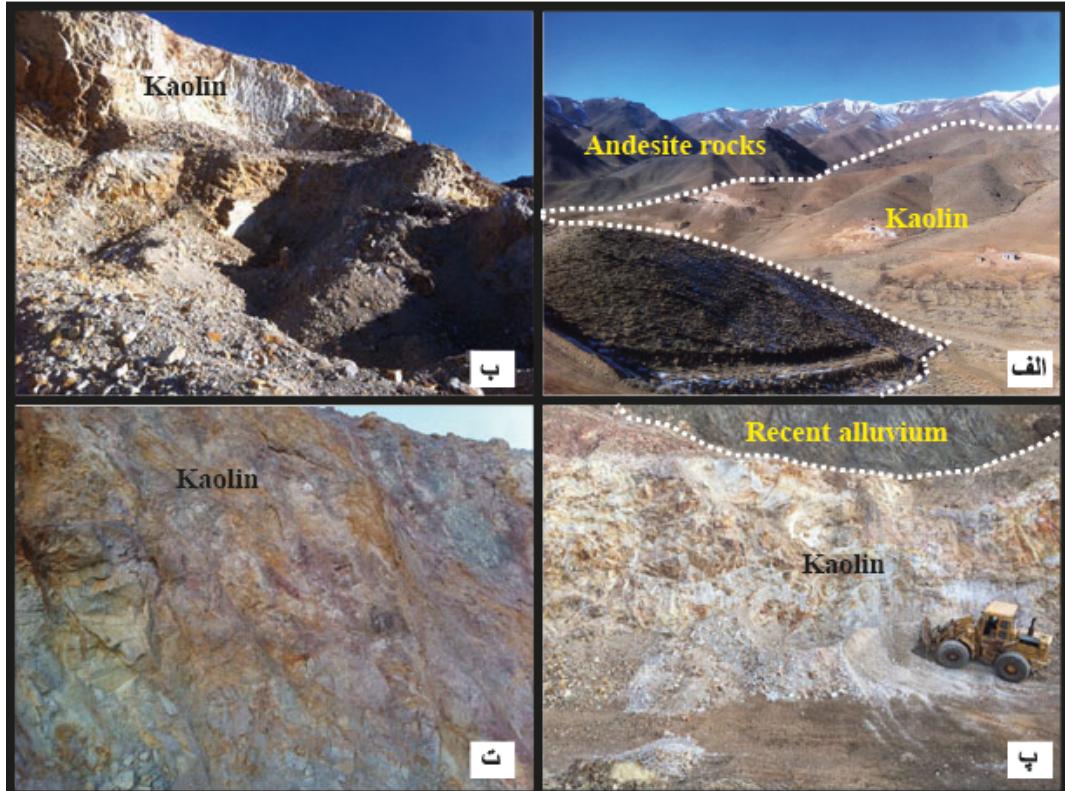
مهمترین خصوصیت فیزیکی محسوب می‌شود.

بررسی‌های کانی‌شناسی

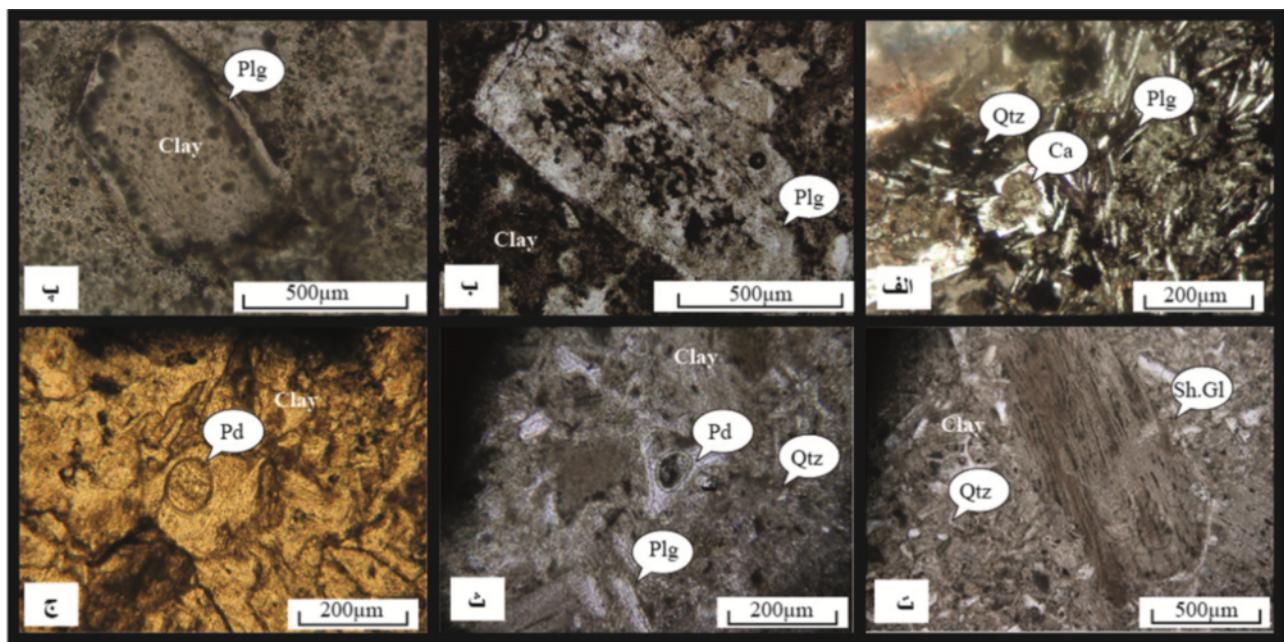
سنگ‌نگاری و کانی‌شناسی سنگ‌های آذرین و توف‌ها

بررسی‌های میکروسکوپی نشان می‌دهند که سنگ‌های آذرین موجود در منطقه ترکیبی در حد تراکی آندزیت دارند. در اینگونه سنگ‌ها، بلورهای پلازیوکلاز به صورت فنوکریست‌های درشت و میکرولیت‌های کوچک در متن سنگ قابل مشاهده است که همراه با شیشه‌های رسی جانشین شده‌اند (شکل ۴الف). گسترده به‌وسیله کانی‌های رسی جانشین شده‌اند (شکل ۴الف). برخی از فنوکریست‌های درشت پلازیوکلاز از مرکز توسط کلسیت جانشین شده‌اند. همچنین، بلورهای کوارتز به میزان اندک در زمینه سنگ دیده می‌شود (شکل ۴الف). در برخی از مقاطع مورد بررسی، فنوکریست‌های پلازیوکلاز دارای بافت غربالی بوده که به شدت دگرسان شده و در برخی از موارد پلازیوکلارها ضمن حفظ قالب مستطیلی خود، به طور کامل به‌وسیله کانی‌های رسی جانشین شده‌اند (شکل ۴ب و پ).

این گسل‌ها به توف‌ها، آندزیت‌ها، و تراکی آندزیت‌ها تزریق شده و موجبات تشکیل این دو ذخیره را فراهم کرده‌اند. کائولن‌های نزدیک به گسل‌ها نرم و حالت پودری دارند. این در حالی است که با فاصله از گسل‌ها، کائولن‌ها سخت و بلوكی شکل بوده و سطح شکست صدفی دارند. با توجه به مشاهدات صحرایی، شدت فرایند کائولینیتی شدن با فاصله گرفتن از گسل‌ها کاهش می‌یابد. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که سختی کائولینیت‌ها متغیر بوده و امکان تشخیص کانی‌ها در مقیاس مزوسکوپی، با توجه به ریز بودن کانی‌های تشکیل دهنده وجود ندارد. حضور رگچه‌های ژیپس، باریت، سیلیس و اکسیدهای آهن (به رنگ قرمز) در متن ماده معدنی از مهمترین ویژگی زمین‌شناسی این دو رخنمون معدنی محسوب می‌شود. بررسی‌های مزوسکوپی کائولینیت‌های مورد بررسی حکایت از بالا بودن محتوای سیلیس در برخی نمونه‌ها دارند. گوشه‌های تیز و سطح خشن از عوارض حضور سیلیس در نمونه‌های مورد بررسی هستند. در نمونه‌های کائولینیزه با محتوای سیلیس کمتر و آلومینای بیشتر، لمس صابونی

شکل ۳ (الف) برونزدهای کائولن در درون سنگ‌های آتشفسانی آندزیتی، (ب) تصویری از سینه کاری موجود در معدن کائولن سفید رنگ نیوشت، (پ) کائولن سفید رنگ که از بالا به‌وسیله آبرفت‌های کواترنری پوشیده شده است، و (ث) کائولینیت‌های قرمز رنگ موجود در گستره مورد بررسی.

شکل ۴ الف) فنوكربستهای پلازیوکلاز که از مرکز توسط کلسیت جانشین شده‌اند به همراه کوارتز و میکرولیت‌های پلازیوکلاز در زمینه سنگ که داری بافت جریانی بوده و کم و بیش به‌وسیله کانی‌های رسی جانشین شده‌اند (XPL)، ب) و پ) فنوكربستهای پلازیوکلاز دارای بافت غربالی که کاملاً توسط کانی‌های رسی جانشین شده‌اند (XPL)، ت) شیشه آتشفسانی به شکل خنجری که همراه با پلازیوکلازها به کانی رسی تجزیه شده‌اند. همانگونه که ملاحظه می‌شود بلورهای کوارتز به صورت سالم باقی مانده‌اند (PPL)، ث) و (ج) خرددهای پامیس با حفره‌های کروی که همراه با پلازیوکلازها به کانی‌های رسی تبدیل شده‌اند (PPL). علائم اختصاری به کار رفته عبارتند از: Plg = پلازیوکلاز، Qtz = کوارتز، Pd = خردہ پامیس، Ca = شیشه شارد Sh.Gl = کلسیت. علائم اختصاری کانی‌ها از کرتس [۱۵] اقتباس شده‌اند.

بررسی‌های بیشتر نشان می‌دهند که در طی دگرسانی، بافت اولیه توفها به طور کلی از بین رفته است و تنها در موارد محدودی می‌توان آثاری از لایه بندی اولیه سنگ مادر به صورت بافت شبی را در این سنگ‌ها مشاهده کرد.

بررسی تحلیل پراش پرتو ایکس (XRD)

نتایج تحلیل‌های پراش پرتو ایکس (XRD) نشان می‌دهند که کانی‌های سازای ذخایر کائولون در شمال باخته ساوه شامل کائولینیت، هالویزیت، مونتموریلونیت، موسکویت- ایلیت، پیروفیلیت، آلونیت و یا ناتروآلونیت، هماتیت، گوتیت، پلازیوکلاز، کوارتز، آناتاز، آکرمانیت و تالک هستند (شکل ۵). نمودارهای پراش پرتو ایکس مربوط به دو نمونه در شکل ۵ الف و ب آورده شده‌اند. پیروفیلیت و کائولینیت منبع اصلی اکسید آلمینیوم در بدنه سرامیک‌ها هستند. افزایش میزان پیروفیلیت توانایی تشکیل مولیت در دمای پایین را افزایش داده و ساختار دانه‌ای و به هم پیوسته مولیت تا حد زیادی باعث افزایش مقاومت پخت در محصول نهایی خواهد شد. کانی ایلیت به عنوان ماده‌ای دیرگذار در بدنه سرامیکی محسوب می‌شود. ولی

توفهای آتشفسانی نیز از دیگر واحدهای سنگ شناختی موجود در منطقه هستند. این سنگ‌ها به وضوح بافت‌های مربوط به سنگ‌های پیروکلاستیک را نشان می‌دهند. بررسی مقاطع میکروسکوپی نشان می‌دهند که توفهای یاد شده ترکیبی در حد توف شیشه‌ای- بلورین دارند. به طوری که اغلب از خرددهای کوارتز، فلدسپار، خرددهای پامیس و شیشه آتشفسانی تشکیل شده‌اند (شکل ۴ ت، ث و ج). افزون بر این، اشکال فانتزی، خنجری و جناغی مهم‌ترین اشکال قابل تشخیص در شیشه‌های آتشفسانی هستند. شیشه‌های یاد شده ضمن حفظ قالب خود، به طور کامل و یا به طور بخشی به- وسیله کانی‌های رسی جانشین شده‌اند (شکل ۴ ث). در مقاطع قابل شناسایی رسی جانشین شده‌اند (شکل ۴ ث). در بخش‌های شیشه‌ای به طور گستردگی به‌وسیله کانی‌های رسی جانشین شده‌اند. حفره‌های موجود در پامیس‌ها اغلب کروی بوده و در تعدادی از نمونه‌ها به صورت بیضوی دیده می‌شوند (شکل ۴ ث و ج). این امر نیز می‌تواند ناشی از فشار لایه‌های فوقانی و یا تأثیر فرایندهای زمین‌ساختی در منطقه باشد.

میزان اکسید تیتانیوم در اغلب نمونه‌ها اندکی بالا بوده که این امر سبب شده نمونه‌ها نسبت به مرحله قبل از پخت، کمی تیره‌تر شوند. همچنین در نمونه K-112 K بالا بودن اکسیدهای آهن، سبب ایجاد رنگ قرمز بعد از پخت شده است (جدول ۳). میانگین اکسید آهن و اکسید تیتانیوم در نمونه‌های انتخابی به ترتیب 11.13% و 0.88% درصد وزنی است (جدول ۱). اکسیدهای آهن باعث ایجاد رنگ زرد تا قرمز، استحکام خمشی پایین و کاهش نقطه ذوب شده و اکسیدهای تیتان باعث تغییر رنگ، تغییر حجم و ایجاد ترک در فرآوردهای سرامیکی می‌شود [۱۷].

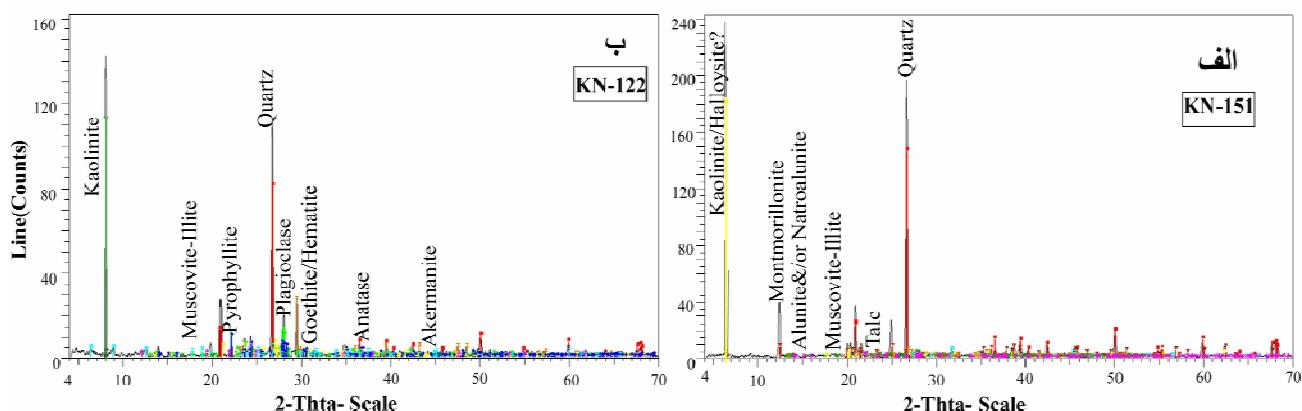
انقباض پخت: انقباض پخت کائولن در طول گرمادهی بستگی به ترکیب شیمیایی و مقدار آب موجود در آن دارد. این انقباض با افزایش دما بیشتر می‌شود. به طور کلی مواد قلیایی، مواد فرار و مونتموریلونیت باعث افزایش انقباض پخت و بالعکس کوارتز و فلدسپار موجب کاهش انقباض پخت می‌شوند. بالا بودن انقباض پخت، باعث ایجاد تخلخل در بدنه سرامیک و تغییر شکل آن می‌شود. در نمونه‌های مورد بررسی انقباض پخت بین $4-6.64\%$ بوده (جدول ۳) که این امر ناشی از حضور O_2 و اسمکتیت‌ها در ماده معدنی است. افزایش اکسید سدیم K_2O باعث کاهش چسبندگی، افزایش گرانزوی و تغییر شکل در فرآوردهای سرامیکی می‌شود. بنابراین وجود بیش از حد آن جزء فاکتورهای مضر به شمار می‌رود [۱۸]. درصد بالای اکسید سدیم ($2/47\%$ درصد وزنی) در نمونه‌های مورد بررسی (جدول ۱)، موجب تغییر شکل فرآوردهای سرامیکی می‌شود. بنابراین کاربرد آن را در ظرفهای چینی خانگی و چینی بهداشتی محدود می‌کند.

این کانی مقداری آهن در شبکه خود دارد. این آهن در دمای پخت 900 درجه سانتی‌گراد به صورت هماتیت اکسیده می‌شود که سبب سرخ شدن بدنه سرامیکی می‌شود [۱۶]. حضور کوارتز در بدنه سرامیکی باعث تخلخل در آن شده و موجب شیشه‌ای به وجود آید. حضور فاز شیشه‌ای به عنوان پیوند دهنده باعث سخت و مقاوم شدن سرامیک می‌شود. آناکاز نیز بر شدت قدرت رنگزایی اکسیدهای فلزی به ویژه اکسید آهن می‌افزاید. حضور مونتموریلونیت در کائولن باعث افزایش میزان موسمانی و مقاومت خام آن شده ولی از طرف دیگر به دلیل وجود آهن در ساختار آن، بر روی رنگ پس از پخت تأثیر گذاشته و سبب می‌شود که طی فرآیند ساخت سرامیک، به مقدار بیشتری روان کننده نیاز باشد [۱۶].

بررسی خواص فیزیکی کائولن‌ها

خواص فیزیکی متفاوت کانی کائولینیت، آن را برای کاربردهای مختلف در صنایع گوناگون همچون سرامیک، لاستیک، نفت، کاغذ و شیشه مفید کرده است [۴]. نتایج به دست آمده از آزمون‌های سرامیکی مختلف را که با ویژگی‌های فیزیکی کائولینیت‌ها در ارتباطند، در جدول ۳ آورده شده‌اند. در ذیل نتایج برخی از آزمایش‌ها آورده شده است:

رنگ پخت: رنگ پخت در صنایع سرامیک بسیار مهم است. مهمترین عاملی که روی رنگ پخت سرامیک اثر می‌گذارد، ترکیب شیمیایی ماده معدنی و ناخالصی‌های همراه آن است. از این میان، اکسیدهای آهن، منگنز، تیتانیوم و مواد آلی موجود در نمونه‌ها به ترتیب سبب ایجاد رنگ‌های قرمز، صورتی، سیاه و خاکستری بعد از پخت می‌شود. در نمونه‌های مطالعاتی،

شکل ۵ نمودارهای پراش پرتو ایکس (XRD) در دو نمونه کائولینیت مورد بررسی (الف) نمونه KN-151 و (ب) نمونه KN-122.

می باشند (جدول ۱) که نسبت به حد ایدهآل (۴۶/۵٪) بیشتر است.

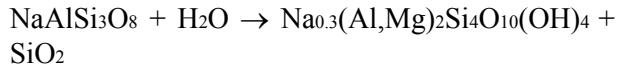
افزایش اکسید سیلیسیم از حد ایدهآل، موجب افزایش خشندی، دیرگدازی، شفافتی، مقاومت خشک و تغییر شکل هنگام پخت، کاهش موسمانی و انقباض پخت محصول می شود [۲۰]. اکسید سیلیسیم می تواند در ساختار کانی های رسی، سیلیکاتی و یا به صورت کریستالوپالیت در ماده معدنی باشد. میانگین Al_2O_3 در نمونه ها ۲۰/۵۹ درصد وزنی است (جدول ۱). با افزایش اکسید آلومینیوم، مقدار MOR، مقاومت فیزیکی و شیمیایی محصول سرامیکی در برابر ضربه گرمایی، فشاری و کششی افزایش می یابد [۲۰]. اکسید آلومینیوم در ساختار کانی های رسی (کائولینیت و مونتموریلونیت) و فلدسپارها حضور دارد.

پرت گرمایی: برای اندازه گیری پرت گرمایی نمونه های با ابعاد کمتر از ۲۳۰ مش، به صورت قالب هایی با ضخامت کمتر از ۵ میلی متر درآمده و در دستگاه خشک کن خشک شدند. سپس نمونه ها وزن شده و در کوره در معرض گرما بین ۱۱۵۵-۱۱۷۳ درجه سانتی گراد قرار گرفتند (جدول ۳). پس از خروج از کوره، نمونه ها دوباره وزن شدند. با تقسیم مقدار کاهش وزن بر وزن اولیه میزان پرت گرمایی اندازه گیری شد. بررسی ها نشان می دهد که میزان پرت گرمایی همه نمونه ها پایین است که این امر می تواند به علت بالا بودن میزان کوارتز و عدم وجود مواد آلی در نمونه ها باشد.

جذب آب: به طور کلی حضور عناصر قلیایی در ماده معدنی نقطه ذوب را کاهش می دهد. این امر سبب پر شدن تخلخل بدنه سرامیکی حین پخت می گردد. بنابراین، درصد جذب آب در نمونه هایی با درصد بالای قلیایی ها کمتر است. بالعکس کوارتز باعث دیرگدازی نمونه ها شده و نقطه ذوب را بالا می برد. بنابراین درصد جذب آب با درصد بالای کوارتز افزایش می یابد. از سوی دیگر بالا بودن CaCO_3 و CaO باعث افزایش تخلخل و افزایش جذب آب در نمونه ها می شود.

همانگونه که در جدول ۳ ملاحظه می گردد، میزان جذب آب در نمونه های منتخب بین ۱۳/۱۰-۱/۹۰ است. نتایج جدول ۳ نشان می دهد که نمونه K-132 دارای کمترین میزان سیلیس و بیشترین مقدار عناصر قلیایی بوده و به این سبب،

این میزان سدیم می تواند حاصل تجزیه فلدسپارهای سدیم دار (حاوی مؤلفه آلبیتی) در سنگ مادر (توفهای بلورین، آندزیت ها و تراکی آندزیت ها) به صورت زیر باشد:

[۱۹] در واقع اکسید سدیم از دگرسانی فلدسپارهای سدیم دار آزاد شده و تشکیل مونتموریلونیت می دهد. میانگین اکسید پتاسیم در نمونه های مورد بررسی ۱/۵۵ درصدوزنی است (جدول ۱). اکسید پتاسیم گداز آور بوده و ماده می فید در بدنه های سرامیکی محسوب می شود. موسکویت- ایلیت از کانی های حاوی پتاسیم در گستره مورد بررسی هستند. همچنین میانگین درصد مواد فرار (LOI) در نمونه های مورد بررسی نسبتاً پائین (۴/۹۲ درصد وزنی) است. بالا بودن LOI سبب ایجاد تخلخل در فرآورده های سرامیکی می شود [۲۰].

چسبندگی دوغاب: برای تعیین چسبندگی، نمونه های پودر شده با ابعاد کمتر از ۲۳۰ مش را با میزان ۸۰٪ آب (به جز نمونه FN-142 با میزان ۶۰٪ آب) و روانسازهای TPP و CMC مخلوط کرده و میزان چسبندگی نمونه ها اندازه گیری شد. نمونه های برداشت شده از ذخایر کائولن مورد بررسی دارای چسبندگی بین ۱۶ الی ۶۰ بوده (جدول ۳) که این امر می تواند به علت تغییر میزان کانی مونتموریلونیت در نمونه ها باشد. حضور مونتموریلونیت باعث افزایش استحکام خشک و پلاستیسیته می شود اما روانسازی دوغاب را دچار مشکل می کند.

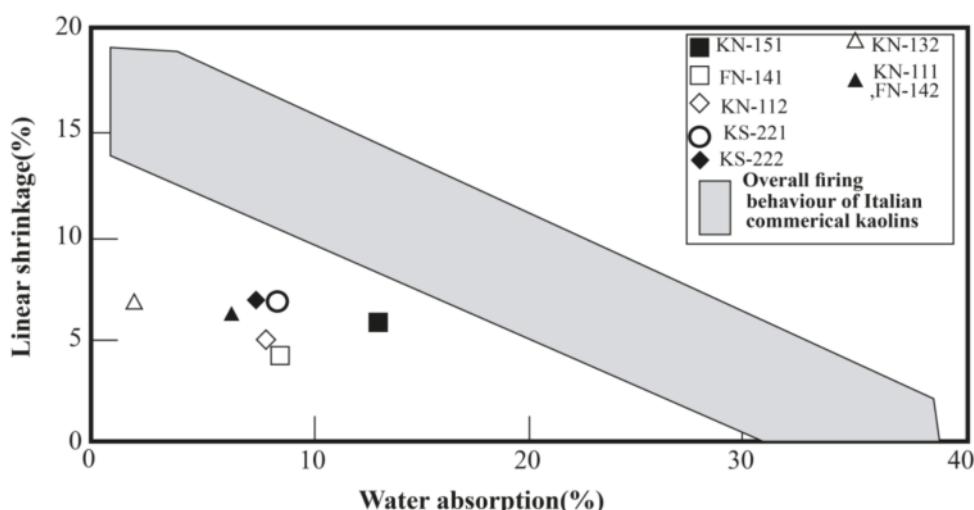
استحکام خشک: بالا بودن میزان سیلیس در مواد اولیه سبب افزایش استحکام خشک نمونه ها می شود. در این آزمایش، نمونه های با اندازه های کمتر از ۲۳۰ مش به صورت قالبی با ضخامت ۵ میلی متر در آمده و نمونه ها را در دستگاه اندازه گیری مخصوص گذاشته و از بالا به نمونه ها فشار وارد گردید. تحت فشاری که در آن نمونه می شکند، استحکام خشک به دست می آید. به طور کلی نمونه های برداشتی دارای استحکام خشک متوسط تا بالا بوده اند (۶۰/۵۰ الی ۱۳/۷۰) (جدول ۳). اکسیدهای اصلی موجود در ماده معدنی بر کیفیت ماده معدنی خام و فرآورده های سرامیکی تولید شده از آن نقش دارد. با توجه به یافته های آنالیز XRF، نمونه های مورد بررسی در شمال باخته ساوه، دارای میانگین SiO_2 ۶۶/۱۱ درصد وزنی

مصارف کاشی مناسب باشند.

برداشت

- ۱- ذخایر کائولینیتی مورد بررسی در شمال باخته ساوه (نیوشت و کبود کمر) از نظر ژنتیکی محصول دگرسانی سنگ-های آندزیتی- بازلاتی، تراکی آندزیتی و توف آندزیتی به سن ائوسن بالایی هستند.
- ۲- کانی‌های کوارتز، کائولینیت، هالویزیت، موسکویت- ایلیت، پیروفیلیت، پلازیوکلاز، هماتیت، گوتیت، آناتاز، آکرمانیت، آلونیت و یا ناتروآلونیت، مونتموریلوبونیت و تالک، ترکیب کانی-شناسی ماده‌ی معدنی مورد بررسی را تشکیل می‌دهند.
- ۳- بررسی ترکیب شیمیایی کائولینیت‌های کائولینیت در شمال باخته ساوه نشان می‌دهد که ماده معدنی دارای اکسید سیلیسیم بالا با میانگین ۶۶/۱۱ درصد وزنی و اکسید آلومینیوم پایین با میانگین ۲۰/۵۹ درصد وزنی است. بنابراین فراورده‌های سرامیکی این گستره‌ی معدنی از زیری بالایی برخوردارند.
- ۴- ذخایر کائولینیتی مورد بررسی در شمال باخته ساوه به علت ترکیب شیمیایی خاص خود، کم بودن میزان اکسیدهای آهن، رنگ پخت سفید- شیری تا طوسی، انقباض پخت پایین تا متوسط، استحکام خشک متوسط تا بالا، پرت گرمایی پایین و جذب آب نسبتاً متوسط برای کاربرد در صنایع سرامیک کف و بدن مناسب است.

دارای کمترین میزان جذب آب در میان نمونه‌های مورد بررسی بوده است. از سمت دیگر، بیشترین میزان جذب آب مربوط به نمونه K-151 با میزان آلومینیوم بالا و کمترین میزان عنصر قلیایی بوده است. کائولینیت مرغوب و درجه ۱ بایستی دارای استانداردهای یاد شده در جدول ۲ باشد. با توجه به موارد یاد شده، ذخایر کائولینیتی نیوشت و کبود کمر از نوع درجه ۲ محسوب می-شوند. همچنین، ویژگی‌های شیمیایی نمونه‌های کائولن مورد بررسی با صنایع مختلف مقایسه شده است (جدول ۲). همانگونه که ملاحظه می‌شود، این خاک صنعتی را می‌توان در صنایع سرامیک کف و بدن استفاده کرد و برای استفاده در سایر صنایع نیاز به فرآوری خواهد داشت. لازم به ذکر است که میزان جذب آب برای کاربردهای مختلف متفاوت است. به عنوان مثال میزان جذب آب در کاشی‌های بدن بالای ۱۲٪ است. در صورتی که این مقدار برای کاشی‌های کف زبر ۶٪ و در کاشی‌های پرسلانی کمتر از ۱٪ است. همچنین در شکل ۶ گستره‌ی انقباض و درصد جذب آب برای نمونه‌ی چینی باواریا ۲۱ در ایتالیا نشان داده شده است، میزان جذب آب بین ۱۲ تا ۲۱٪ و میزان انقباض بین ۶ تا ۱۰٪ است [۲۱]. همانگونه که ملاحظه می‌شود بین درصد جذب آب و میزان انقباض رابطه معکوس وجود دارد. برای نمونه‌های کائولینیتی مورد بررسی، پایین بودن میزان جذب آب و درصد انقباض بهدلیل حضور فلدسپارها و ایلیت است که امر باعث می‌شود تا این کائولینیتها برای

شکل ۶ نمودار میزان درصد انقباض به میزان جذب آب نمونه‌های چینی باواریای ایتالیا [۲۰] به همراه نمونه‌های برداشتی از شمال باخته ساوه.

[۹] خدامی م، کمالی شرودانی ا، "بررسی خواص کانی شناسی و صنعتی ذخیره خاک رس معدن چاه شور وزنه، جنوب شرق اصفهان"، مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، سال بیست و سوم، شماره ۴، (۱۳۹۳) ص ۶۹۹-۷۰۸.

[۱۰] رضازاده س، حسینزاده م.ر، موید م، "مطالعه دگرسانی، ترکیب کانی شناسی و خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک صنعتی یانیق (جنوب غرب هشتپرود) با هدف بررسی کاربردهای صنعتی آن"، مجله زمین‌شناسی کاربردی پیشرفته، شماره یازدهم، (۱۳۹۳) ص ۴۹-۵۷.

[۱۱] قدیمیان ع، خدامی م، "مطالعه ژئوشیمی کائولن گرگ باعی در قیاس با استاندارد جهانی ECC جهت مصارف صنعت کاشی و سرامیک"، دومین همایش صنایع معدنی، کرمان (۱۳۹۱).

[۱۲] قدیمیان ع، خدامی م، قهرمانی ا، "بررسی خواص تکنولوژیکی کائولن گرگ باعی ساوه و نگرشی بر کاربرد صنعتی آن، سومین همایش زمین‌شناسی فلات ایران، (۱۳۹۲) ص ۴۰۵-۳۹۶.

[۱۳] نبوی م ح، "دیباچه ای بر زمین شناسی ایران"، انتشارات سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، (۱۳۵۵) ص ۱۰۵.

[۱۴] سریع ع، احمد نژاد و، "نقشه ۱/۲۵۰۰۰۰ ایستان مرکزی" سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور (۱۳۸۰).

[۱۵] Kretz R., "Symbols for rock-forming minerals", American Mineralogists 68, (1983) 277-279.

[۱۶] Singer F., "Industrial ceramics", Chapman and Hall London (1967) 14-31.

[۱۷] Benea M., Gorea M., "Mineralogy and Technological properties of some kaolin types used in ceramic industry", New York (2004) pp:255.

[۱۸] Deer Howie Z., "An Introduction to rock forming minerals", Longman, (1983) pp: 528.

[۱۹] کریمپور م.ح، سعادت س، "زمین شناسی اقتصادی کاربردی"، چاپ دوم، انتشارات ارسلان، (۱۳۸۴) ص ۵۳۶.

[۲۰] رحیمی ا، متین م، "تکنولوژی سرامیکهای طریف"، شرکت صنایع خاک چینی ایران، (۱۳۶۸) ص ۵۷۴.

[۲۱] Kolli M., "Elaboration and characterization of a refractory based on Algerian kaolin", Ceramics International 33, (2007) 1435-1443.

قدرتانی

نگارندگان از حمایت‌های مالی گروه صنعتی آریا برخوردار بوده‌اند، لذا شایسته است نهایت سپاس و قدردانی خود را ابراز دارند. نگارندگان همچنین از نظرات و پیشنهادات ارزنده و سازنده داوران محترم مجله سپاسگزاری می‌نمایند.

مراجع

- [1] Burst J. F., "The application of clay minerals in ceramics", Appl. Clay Sci, 5 (1993) 421-443.
- "Cambodia, Economic and social commission for Asia and the Pacific", Atlas of Mineral Researches of the ESCAP Region, (1991)., vol. 10. United Nations Publication.
- [2] Baccour H., Medhioub M., Jamoussi F., Mhiri T., "Influence of firing temperature on the ceramic properties of Triassic clays from Tunisia, J. Mater", Process. Technol (2009) 2812-2817.
- [3] Abd El-Rahiem F. H., Hassan K.A., Selim M.S., Abdel-Khalek N.A., "Evaluation and Beneficiation of Syrian Kaolin for different industrial applications", (2008) 34- 41.
- [4] Agi Augustine Aja A., Jeffrey Randy G., "Physical Properties of Kaolin Used In Soap Production In Nigeria", The International Journal Of Engineering And Science (IJES) (2013) 10-15.
- [۵] اعتمادی ب، ظرفینیا م، "بررسی خواص فیزیکوشیمیایی و کانی شناسی کائولن معدن قازانداغی تاکستان در تولید کاشی و انواع دیگر سرامیکهای صنعتی" ، مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، سال نوزدهم، شماره ۳، (۱۳۹۰) ص ۳۶۳-۳۷۰.
- [۶] ذبیحی ر، ابراهیمی خ، زرین کوب م.ح، "بررسیهای کانی-شناسی و ژئوشیمیایی نهشته‌ی کانی خاک رس کائولینیتی شده‌ی شیخ‌آباد (جنوب غربی بیرون‌جند) با نگرشی بر کاربردهای صنعتی آن" ، مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، سال نوزدهم، شماره ۱، (۱۳۹۰) ص ۱۰۳-۱۱۲.
- [۷] ابراهیمی خ، میرانوری ا، همام م، "کانی شناسی صنعتی کانسار کائولن یاسمینا با نگرشی بر آلتراسیون منطقه" ، پانزدهمین همایش بلور شناسی و کانی شناسی ایران، (۱۳۸۶) ص ۳۹۷-۳۹۲.
- [۸] اعتمادی ب، محمدزاده ا، "خواص فیزیکوشیمیایی، کانی-شناسی و سرامیکی کانسار رسی زیتون آباده فارس" ، مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، سال بیست و سوم، شماره ۴، (۱۳۹۴) ص ۷۴۲-۷۳۷.